

Federația Sindicatelor
Libere din Învățământ
Nr. 8/09.01.2013

Federația Sindicatelor din
Învățământ „Spiru Haret”
Nr. 3/09.01.2013

Federația
Educației Naționale
Nr. 1/09.01.2013

Către

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
DOMNULUI MINISTRU REMUS PRICOPIE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
Cabinetul Ministrului
Nr. 1027
10 LUNA 01 ANUL 2013

Domnule ministru,

La începutul mandatului domniei voastre, în calitate de Ministru al Educației Naționale și având în vedere faptul că proiectul Legii bugetului de stat pe anul 2013 nu a fost aprobat de Parlamentul României, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, Federația Sindicatelor din Învățământ „SPIRU HARET” și Federația Educației Naționale se consideră îndreptățite să vă aducă în atenție câteva din cele mai importante probleme ale sistemului educațional și ale salariaților săi.

După cum, desigur, cunoașteți, nu doar salariații din învățământul preuniversitar, ci și copiii, elevii și părinții acestora au fost în ultimii ani victimele politicii aberante duse de guvernarea Boc, care a promovat, în mod abuziv, o serie de acte normative, fără consultarea partenerilor de dialog, cu efecte dezastruoase asupra procesului instructiv-educativ.

Față de situația cu care se confruntă în prezent salariații din sistem, cele trei federații sindicale reprezentative din învățământul preuniversitar apreciază că se impun, în regim de urgență, o serie de măsuri, respectiv:

I. Modificarea Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Adoptarea acestei legi prin angajarea răspunderii Guvernului și intrarea în vigoare la data de 9 februarie 2011, la doar 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României – cu excepțiile prevăzute art. 361 alin. (3) – a creat perturbări majore în sistemul de învățământ preuniversitar de stat, afectând grav procesul de instrucție și educație.

Prin această lege s-a modificat structura nivelurilor de învățământ, introducându-se clasa pregătitoare la nivelul primar (începând cu anul școlar 2012 – 2013) și clasa a IX-a la nivelul gimnazial (prevădute valabilă elevilor aflați în clasa a V-a în anul școlar 2011 – 2012). Noile reglementări nu țin seama nici de baza materială, nici de pregătirea profesională a personalului din învățământul preuniversitar, cu atât mai mult cu cât legea modifică și condițiile de studii necesare pentru ocuparea posturilor didactice. Mai mult, ca efect al creșterii la 300 a numărului minim de elevi (respectiv minimum 150 de preșcolari și antepreșcolari) necesar pentru ca o unitate de învățământ să aibă personalitate juridică, **a avut loc un proces de comasare masivă a unităților de învățământ preuniversitar de stat**, de asemenea cu efecte negative asupra procesului educațional.

Față de problemele generate în sistem de Legea educației naționale, propunerile noastre sunt următoarele:

1. Modificarea nivelurilor sistemului de învățământ preuniversitar, astfel:

a) educația timpurie (0 – 6 ani), formată din nivelul antepreșcolar (0-3 ani) și nivelul preșcolar, care cuprinde grupa mică, grupa mijlocie, grupa mare, grupa pregătitoare (3–6 sau 7 ani);

b) nivelul primar care cuprinde clasele I-IV;

c) învățământul secundar care cuprinde:

- nivelul gimnazial, cu clasele V–VIII,

- nivelul liceal, cu clasele IX-XII pentru filiera teoretică și IX–XIII pentru filiera vocațională și filiera tehnologică.

De asemenea, susținem reînființarea școlilor profesionale.

2. Modificarea componenței consiliului de administrație, astfel încât ponderea personalului didactic și personalului de conducere din unitate să constituie o majoritate simplă.

Vă rugăm să observați că, așa cum s-a constatat și practic, în actuala componență, există riscul de a nu se întruni cvorumul necesar pentru desfășurarea ședințelor consiliului de administrație. Astfel, potrivit art. 96 al Legii educației naționale, din consiliul de administrație al unei unități de învățământ de stat fac parte: un reprezentant al primarului și 1-3 reprezentanți ai consiliului local. În cazul unităților administrativ – teritoriale pe a căror rază funcționează un număr mare de unități de învățământ preuniversitar de stat cu personalitate juridică, va fi imposibilă asigurarea cvorumului necesar desfășurării ședințelor consiliilor de administrație, datorită numărului insuficient de consilieri locali care să participe la aceste ședințe. Se impune menționat și faptul că, în actuala formă a Legii educației naționale, dispozițiile art. 96 sunt aplicabile și unităților de învățământ special. Aceste unități de învățământ, cu excepția celor din municipiul București, sunt finanțate din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat prin bugetele locale ale consiliilor județene, astfel încât prezența reprezentantului primarului și a reprezentanților consiliului local în consiliile de administrație ale acestor unități, dublată de absența reprezentanților consiliului județean nu se justifică. Din punctul nostru de vedere, trebuie prevăzută expres componența consiliilor de administrație ale unităților de învățământ special, ținând seama de specificul sistemului de finanțare a acestora.

3. Modificarea legii, în sensul de a se consacra **dreptul personalului didactic auxiliar de a beneficia de decontarea cheltuielilor de navetă**, drept de care aceștia au beneficiat, în temeiul Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, timp de 14 ani. Totodată este necesară inserarea în lege a unei dispoziții potrivit căreia decontarea cheltuielilor pentru naveta personalului didactic și didactic auxiliar se asigură din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată și alte venituri ale bugetului de stat, prin bugetul M.E.C.T.S. În acest fel, s-ar asigura decontarea efectivă a cheltuielilor de navetă, în condițiile în care, marea majoritate a unităților administrativ – teritoriale refuză decontarea acestor cheltuieli, iar personalul didactic este nevoit să-și obțină acest drept în baza unei hotărâri judecătorești.

3. Reintroducerea dispoziției referitoare la reducerea normei didactice de predare pentru cadrele didactice cu gradul didactic I și peste 25 de ani vechime în învățământ, fără diminuarea salariului.

4. Completarea art. 284 din Legea nr. 1/2011, referitor la pensionarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, prin reintroducerea dreptului personalului didactic de a fi pensionat la cerere, cu 5 ani înainte de limitele de vârstă prevăzute de legislația pensiilor.

5. Renunțarea la finanțarea „per elev/preșcolar” în învățământul preuniversitar de stat. Menționăm că aplicarea acestui sistem în învățământul superior, începând din anul 2000, s-a

dovedit ineficientă, renunțându-se la el prin Legea educației naționale. De asemenea, implementarea finanțării „per elev/preșcolar” în învățământul preuniversitar de stat, începând din 2010, a creat mari probleme financiare, în special pentru unitățile de învățământ vocațional și cele cu efective mici de elevi, ajungându-se la imposibilitatea plății integrale a drepturilor salariale ale angajaților acestora.

6. Reintroducerea recunoașterii ca vechime la catedră a perioadelor de concedii fără plată pentru personalul didactic, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze sau să participe la cercetare științifică în țară sau în străinătate, cu o durată totală ce nu poate depăși 3 ani într-un interval de 7 ani.

7. Reglementarea coerentă a instituției răspunderii disciplinare, precum și reintroducerea instituției reabilitării în această materie.

8. Reintroducerea concursului național unic de titularizare în sistem, a concursului de admitere în clasa a IX-a, precum și a concursului de admitere în învățământul superior pentru viitoarele cadre didactice din învățământul preuniversitar.

9. Reintroducerea diverselor drepturi și facilități reglementate pentru salariații din învățământ și copiii acestora prin Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

10. Acordarea gradației de merit și personalului didactic auxiliar din învățământul preuniversitar, dreptul acestuia de a participa la concursul pentru acordarea gradației de merit fiind consacrat până la intrarea în vigoare a Legii educației naționale, de Statutul personalului didactic (Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare). Precizăm faptul că ***Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare*** (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 845/13.12.2012) stipulează expres faptul că prevederile art.1 alin. (4) al art. II din O.U.G. nr. 80/2010 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011 se aplică în mod corespunzător și în anul 2013, altfel spus, **SALARIZAREA PERSONALULUI DIDACTIC ȘI DIDACTIC AUXILIAR ÎN ANUL 2013 SE FACE ÎN CONFORMITATE CU DISPOZIȚIILE LEGII NR. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare.** Legea nr. 63/2011 **conține dispoziții exprese privind dreptul personalului didactic auxiliar de a beneficia de gradație de merit**, stabilindu-se – în Capitolul II din Anexa nr. 5 – modul de calcul al gradației de merit pentru personalul didactic auxiliar.

11. Eliminarea numeroaselor dispoziții discriminatorii din cuprinsul Legii educației naționale nr. 1/2011 (a se vedea, în acest sens, art. 46, art. 63 alin. (2), art. 95 alin. (4), art. 96 alin. (3), art. 97 alin. (1), art. 266, art. 273, art. 280 și art. 283).

12. Considerăm imperios necesară alinierea învățământului românesc la standardele europene privind educația și finanțarea corespunzătoare a învățământului de stat, prin **alocarea de la bugetul de stat a unui procent din P.I.B. apropiat de 6%, începând cu anul 2013.**

Acordarea unui procent din PIB apropiat de 6% este obligatorie pentru începerea reformei reale în educație. Menționăm că, deși Legea educației naționale instituie caracterul de **prioritate națională a învățământului** și prevede alocarea anuală din bugetul de stat și din bugetele autorităților publice locale a minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv, prin O.U.G. nr. 84/2012 s-a prorogat pentru 1 ianuarie 2014, intrarea în vigoare a art. 361 alin. (3) lit. g) din Legea educației naționale privind alocarea a 6% din PIB. Mai mult, din informațiile pe care le avem, în proiectul legii bugetului de stat pe anul 2013 se prevede acordarea numai a 2,6% din

P.I.B., ceea ce, din punctul nostru de vedere, va determina intrarea în colaps a sistemului educațional.

Realitatea confirmă că subfinanțarea a atins deja pragul maxim al suportabilității. Prea mulți ani s-a amânat alocarea unor resurse bugetare, care, în mod normal, ar fi trebuit să crească an de an, pentru a se putea atinge, într-un orizont de timp previzibil, standardele europene asumate prin aquis-ul comunitar.

Efectele insuficienței alocării de fonduri de la bugetul de stat sunt tot mai vizibile și adâncesc decalajul nu numai față de școlile țărilor dezvoltate, dar și față de cel al țărilor recent admise în Uniunea Europeană, țări care alocă pentru învățământ procente din P.I.B. mult mai mari decât România. Menționăm că PROCENTUL MEDIU ALOCAT PENTRU EDUCAȚIE, ÎN ȚĂRILE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE, ESTE DE 5,3% DIN PIB.

Consecințele acestei subfinanțări sunt evidente:

a) Lipsa condițiilor optime pentru desfășurarea actului educațional.

Materialul didactic este insuficient și, în majoritatea cazurilor, neperformant, atât în unitățile de învățământ din mediul urban, cât și în cele din mediul rural; spațiile în care se desfășoară actul educațional sunt insuficiente și, cele mai multe, necorespunzătoare, lipsite de condițiile igienico - sanitare adecvate, multe dintre acestea neavând autorizații sanitare de funcționare datorită lipsei apei potabile și a grupurilor sanitare corespunzătoare.

În urma grevei din toamna anului 2005, s-a alocat peste un miliard de euro pentru investiții, majoritatea sumelor fiind destinate proiectelor de investiții în infrastructura școlară. În ultimii doi ani, majoritatea investițiilor au fost abandonate în diverse stadii de realizare, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului susținând că nu mai are obligația de a le continua. De aceea, considerăm necesară **finalizarea investițiilor în infrastructura școlară**, începute anterior anului 2008 și abandonate în timpul guvernării BOC, cu atât mai mult cu cât, s-a ajuns într-o situație paradoxală: din cauza lipsei de spații școlare, elevii sunt nevoiți să învețe în 2-3 schimburi, iar, pe de altă parte, datorită insuficienței fondurilor, s-au abandonat numeroase proiecte de investiții începute, ceea ce implică importante pierderi financiare.

b) Descentralizarea administrativă a învățământului nu a condus la creșterea gradului de autonomie al unităților de învățământ cu personalitate juridică. Mai mult, a adus cu sine noi probleme: imposibilitatea și uneori refuzul autorităților administrației publice locale de a asigura din bugete proprii sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor materiale și a celorlalte categorii de cheltuieli pe care le finanțează; nedecontarea cheltuielilor de navetă pentru personalul din învățământ; lipsa de transparență privind modul de alocare și de utilizare a sumelor repartizate prin punerea în aplicare a actelor normative pentru finanțarea unităților de învățământ; lipsa dialogului între conducerea unităților de învățământ și consiliile locale.

Fără bani se poate face doar o pseudo-reformă, iar cele 3,5 milioane de elevi din țara noastră așteaptă de la clasa politică condiții moderne de studiu, programe corelate cu cerințele pieței muncii, salariați bine pregătiți și motivați pentru a-și exercita cu pasiune profesia.

Învățământul are nevoie de fonduri suplimentare pentru a oferi șanse egale tuturor copiilor și pentru a putea limita efectele sărăciei prin condiții mai bune de studiu, prin acordarea unor facilități care să compenseze inegalitățile, să limiteze, în mod real, analfabetismul și tendința de abandon școlar care duc inevitabil la marginalizare socială, la creșterea numărului celor care nu se pot integra pe piața muncii.

II. Vă solicităm promovarea unui act normativ care să permită deblocarea posturilor didactice auxiliare și nedidactice din învățământul preuniversitar de stat deoarece, fără asigurarea personalului absolut necesar pentru buna funcționare a unităților de învățământ și fără resurse financiare suficiente, nu se poate asigura o educație de calitate.

Menționăm că, începând cu luna aprilie 2009, prin intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar – fiscale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 249/ 14.04.2009, **s-a suspendat ocuparea prin concurs a posturilor vacante din instituțiile și autoritățile publice. Această măsură a fost menținută și în anii 2010, 2011, 2012 și se aplică și în prezent, efect la O.U.G. nr. 84/2012.**

În ceea ce privește sistemul învățământului preuniversitar de stat, suspendarea ocupării prin concurs a posturilor vacante/ care se vacantează pe parcursul anului școlar, din diferite motive (ca urmare a demisiei, prin împlinirea vârstei standard de pensionare etc.) creează mari dificultăți în buna desfășurare a actului de instrucție și educație, în principal și a procesului didactic, în general. Aceasta deoarece, în ultimii ani, **în învățământul preuniversitar de stat s-au redus peste 30.000 de posturi**, prin adoptarea măsurilor de comasare a claselor și prin comasarea unităților de învățământ. Măsura suspendării ocupării posturilor vacante s-a aplicat cu prioritate posturilor didactice auxiliare și nedidactice, astfel încât s-a ajuns în situația în care unitățile de învățământ nu au mai putut încadra secretar de școală, administrator financiar, îngrijitori, bucătari, fochiști, supraveghetori sau alte categorii de personal didactic auxiliar sau nedidactic. Situația cea mai gravă este în învățământul preșcolar, unde, la nivelul lunii noiembrie 2011, numai în municipiul București erau peste 500 de posturi blocate la un număr de 135 de grădinițe (în medie 3,5 posturi / unitate), situația fiind similară la nivel național și agravându-se progresiv în anul 2012. În lipsa personalului nedidactic, cad în sarcina educatoarei sau profesorului pentru învățământ preșcolar așezarea, servirea și strângerea mesei, însoțirea și asistarea copiilor la toaletă, curățenia, pregătirea copiilor pentru somn și după programul de somn etc. În plus, s-a ajuns în situația în care la unități de învățământ de nivel liceal (ce funcționează în imobile cu mai multe etaje și în care își desfășoară activitatea sute de elevi și cadre didactice) mai este încadrată o singură îngrijitoare. Și să nu uităm sutele de situații în care paznicul este și fochist (necalificat), mecanic etc. sau îngrijitoarea este și bucătăreasă, spălătoreasă, supraveghetor etc.

În aceste condiții, s-au produs accidente regretabile, în care au fost implicați copii de vârstă preșcolară.

III. De asemenea, vă solicităm să dispuneți organizarea, în regim de urgență, a concursurilor de ocupare a funcțiilor de conducere, îndrumare și control din învățământul preuniversitar, având în vedere că aceste funcții sunt ocupate, aproape în totalitate, prin detașare în interesul învățământului. Directorii și directorii adjuncți trebuie să fie aleși de către colectivele de cadre didactice și nu de partidele politice sau de inspectoratele școlare, dovedind calități manageriale și morale deosebite în cadrul unui concurs obiectiv. Considerăm că astfel se evită ocuparea acestor funcții să fie ocupate de persoane compromise moral și profesional, așa cum s-a întâmplat și se întâmplă și în prezent, în foarte multe cazuri.

IV. Considerăm, domnule Ministru, că o altă problemă care necesită rezolvare în regim de urgență și în mod unitar, la nivel național, este problema absolvenților Universității „Spiru Haret”, formele de învățământ „cu frecvență redusă” și „învățământ la distanță”. Trebuie avut în vedere faptul că mulți dintre absolvenții acestei universități sunt titulari ai sistemului,

titularizare obținută în baza diplomelor eliberate de instituția de învățământ respectivă și pe care, în prezent, ministerul nu le mai recunoaște.

Situațiile în care se află absolvenții acestei instituții de învățământ superior, angajați în sistemul de învățământ preuniversitar de stat, sunt mult mai numeroase, astfel încât se impune o analiză serioasă și adoptarea unor măsuri care să le permită acestor cadre didactice să-și desfășoare activitatea în sistemul de învățământ preuniversitar de stat.

V. În ceea ce privește salarizarea personalului din învățământ, supunem atenției dumneavoastră următoarele probleme:

1. Nu se poate vorbi de performanță în învățământ, fără resursă umană motivată financiar. De aceea, **susținem necesitatea salarizării personalului didactic în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008.** Totodată considerăm că este necesară salarizarea diferențiată a personalului didactic, principalul criteriu care să stea la baza acestui sistem fiind cel al **progresului școlar al beneficiarilor direcți ai învățământului preuniversitar.**

2. La art. 247 din Legea educației naționale sunt prevăzute, ca și funcții didactice, funcțiile de profesor pentru învățământul preșcolar și profesor pentru învățământul primar, iar la art. 248 sunt stipulate condițiile de studii care trebuie îndeplinite pentru ocuparea acestor funcții.

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a emis Ordinul nr. 5484/2011 pentru aprobarea **Metodologiei privind recunoașterea și echivalarea competențelor profesionale dobândite formal, nonformal sau informal de către cadrele didactice care ocupă funcții de educatori/educatoare, institutori/institutoare, învățători/învățătoare, maestru-instructor, antrenor, în vederea ocupării funcției didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, profesor pentru învățământul primar, profesor de instruire practică, respectiv profesor-antrenor în cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor**, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 735/19.10.2011. Menționăm că, activitățile pentru recunoașterea și echivalarea competențelor profesionale au început să se desfășoare, încă din luna ianuarie 2012, în conformitate cu Calendarul – Anexa nr. 2 la O.M.E.C.T.S. nr. 6563/2011 – dar nici până la această dată nu a fost emis ordinul de ministru pentru recunoașterea competențelor profesionale dobândite formal, nonformal și informal de către cadrele didactice care îndeplinesc condițiile prevăzute de Metodologie, în vederea emiterii atestatelor de recunoaștere și echivalare a competențelor.

Mai mult, art. IV din **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2013** (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864/19.12.2012) prevede: „**Absolvenților liceelor pedagogice, filiera vocațională, profilul pedagogic, specializarea învățătoresc-educatoare, ai școlilor postliceale pedagogice, ai colegiilor universitare de institutori sau ai altor școli echivalente, încadrați în învățământul preșcolar și primar, li se recunoaște îndeplinită condiția pentru ocuparea funcțiilor didactice de profesor pentru învățământul preșcolar, respectiv profesor pentru învățământul primar, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pe baza diplomei de licență.**”

Din păcate, nici până la această dată nu a fost rezolvată problema salarizării cadrelor didactice care îndeplinesc condițiile pentru a ocupa funcțiile de profesor pentru învățământul

preșcolar, profesor pentru învățământul primar și profesor de instruire practică, deoarece în Anexa nr. 2 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, care se aplică și în anul 2013, nu sunt prevăzute aceste funcții didactice.

3. Încadrarea personalului didactic / prestarea de servicii didactice nu doar prin plata cu ora, ci și prin cumul (în special, pentru personalul didactic asociat și personalul didactic pensionat). Menționăm că, prin O.U.G. nr. 92/2012 s-a prevăzut – prin modificarea art. 288 alin. (1) al Legii nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare – faptul că, în învățământul superior, activitățile didactice care excedează o normă universitară sunt remunerate în regim de cumul sau plata cu ora. S-a creat astfel o discriminare a personalului didactic din învățământul preuniversitar, care nu poate fi remunerat în regim de cumul, deoarece prin O.U.G. nr. 92/2012 nu a fost modificat și art. 254 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

3. Instituirea unor dispoziții derogatorii pentru ca personalul nedidactic din învățământul preuniversitar să poată beneficia de sporul pentru munca prestată peste durata normală a timpului de lucru și în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru – pentru a încerca păstrarea acestor salariați în sistem, având în vedere cele prezentate la pct. II din prezenta adresă.

4. Modificarea Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar (aplicabilă și în anul 2013, efect al O.U.G. nr. 84/2012), cel puțin astfel încât:

- a) perioadele în care personalul didactic s-a aflat în concediu fără plată acordat în conformitate cu prevederile legale în vigoare sau în concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, precum și perioada în care personalul didactic a efectuat stagiul militar, după care s-a reîntors la catedră, respectiv perioadele în care personalul didactic a avut catedră rezervată în învățământ, să constituie din nou vechime efectivă în învățământ pentru acordarea sporului de stabilitate;
- b) La calculul drepturilor salariale ale personalului didactic care lucrează în sistem de plata cu ora să se aibă în vedere – din nou – inclusiv sporul de vechime și indemnizația pentru personalul didactic care îndeplinește activitatea de diriginte, pentru învățători, educatoare, institutori și profesor pentru învățământul preșcolar și primar;
- c) sporul de doctorat să se acorde din nou personalului didactic din învățământul preuniversitar.

VI. Vă solicităm să propuneți Guvernului, instituirea unei excepții de la regula privind plata eşalonată a drepturile de natură salarială, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și executorii, a salariaților pensionari și pensionabili, cărora respectivele drepturi să le fie acordate într-o singură tranșă.

Precizăm faptul că am solicitat foștilor miniștri ai educației, în numeroase rânduri, instituirea acestei excepții de la dispozițiile O.U.G. nr. 71/2009, cu modificările și completările

ulterioare, însă, din păcate, nici prin art. IX din O.U.G. nr. 92/2012 (Capitolul II – „Măsuri în domeniul plății titlurilor devenite executorii în perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2013”) nu s-a instituit o asemenea dispoziție derogatorie.

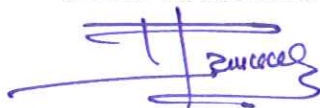
Plata într-un interval de patru – cinci ani a acestor diferențe salariale, pentru personalul didactic pensionat sau pensionabil poate determina ca o parte importantă a acestor beneficiari să nu își mai primească sumele cuvenite, având în vedere și speranța de viață din România.

Precizăm că toate aceste probleme au fost aduse în repetate rânduri și la cunoștința reprezentanților Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Vă rugăm să aveți în vedere și faptul că ignorarea, în continuare, a problemelor grave semnalate mai sus, poate conduce în perioada imediat următoare la declanșarea unor acțiuni de protest din partea salariaților din învățământul preuniversitar de stat.

PREȘEDINTE

Simion HANCESCU

PREȘEDINTE

Marius Ovidiu NISTOR

PREȘEDINTE

Constantin CIOSU

